

DOMOVINA

P. n. Licear

Ljubljanska cesta 2, II.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 6.—, polletno Din 12.—,
celoletno Din 24.—

Atentat na ministrskega predsednika Pašiča

Minulo sredo je bil pred beograjsko narodno skupščino izvršen obžalovanja vreden dogodek, ki bi utegnil imeti še usodnejše posledice kakor jih bo itak imel. Ko je ob eni popoldne ministrski predsednik Pašič zapuščal parlament in sedel v zaprti avtomobil, je atentator iz neposredne bližine oddal s samokresom štiri strele. Atentator je nato začel bežati; avtomobil pa, ki je bil v naglem diru, se je ustavil, in Pašič je bil v njem še živ in zdrav. Le ena krogla ga je lahno ranila na roki in po obrazu ga je odrgnilo steklo razbite avtomobilske šipe. Vsi štiri streli so torej izgrešili cilj.

Atentatorja je kmalu prijela policija in ga komaj ubranila pred navalom razburjene množice. Pri takojšnjem zaslišanju na policijskem ravnateljstvu je izjavil, da se piše Milutin Rajić. Star je 26 let, rojen v Budimpešti in je bil do nedavno nameščen v državni službi.

Kaj je bil pravzaprav povod njegovega čina, še ni izročeno javnosti, ker se preiskava nadaljuje na široki osnovi. Atentator Rajić je pri izpovedbah večkrat zabredel v protislovja. Pravi, da je atentat storil iz osebnega maščevanja in na lastno pest, toda počasi se počenjajo odkrivati niti, ki vodijo tudi izven mej naše države, v prvi vrsti pa na Madžarsko. Rajić je že izročen državnemu pravdnistvu in dejanski stan zločinskega načrta bo v kratkem razkrit.

Vest o atentatu je po vsej državi pa tudi v zunanjem svetu napravila mučen vrtis. Pašiču je bila v Beogradu takoj prirejena manifestacija meščanstva in prejel je iz vseh krajev obilo čestitk k srečnemu ateku. Pašič se je te dni odpeljal na poletni oddih v češko kopališče Marijanske L. azni.

Kuluk in novi davki uzakonjeni

V narodni skupščini je radikalska večina sprejela proračunske dvanajstine in z njimi kuluk ter nove davke. Da se bo to zgodilo, smo že zadnjič pisali. Med opozicionalci, ki so proti tem bremenom najodločnejše protestirali, so bili tudi demokrati poslanci.

V naši državi je še pet davčnih sistemov, kii so jih prinesle razne pokrajine s seboj. Ti sistemi imajo za posledico, da niso vse po-

krajine enako davčno obremenjene. Zato se da pravično in enakomerno kritje državnih izdatkov doseči le z izenačenjem davkov.

Mesto izenačenja pa smo dobili sedanje tako zvano linearno povišanje obstoječih davkov, po katerem bodo najbolj prizadete pokrajine, ki davke najrednejše plačujejo, zlasti Slovenija.

Naši kmetje, ki imajo za sabo že nekaj neugodnih letin, ne bodo mogli brez občutne škode prenesti takih bremen, zlasti v najmanj rodovitnih krajih Slovenije. Da bo tako očitno krivično povišanje davkov rodilo slabo kri, je jasno. To je bilo gotovo zelo nepremišljeno dejanje radikalske večine v narodni skupščini in pomeni vodo na mlin protidržavnih zapeljivcev naroda.

Tako ima naše ljudstvo sedaj izpolnjene obljube, s katerimi so ga ob volitvah krmili klerikalci. Mi smo vedno svarili pred klerikalnimi zapeljivci naroda, ki so po volitvah omogočili samoradikalsko nazadnjaško vladu. Kaj koristi klerikalnim poslancem, ki danes tudi protestirajo proti novim davkom in kuluku? Njihova slaba politika, ki je šla za tem, da demokrati ne pridejo v vladu, je pustila rajši, da so na krmilu države radikalci, ki nas danes osrečujejo s srednjeveško tlako in s krivičnimi davki.

Kakor je podoba, je tudi ta šola potrebna za iztrezjenje onih zaslupljenec, ki so ob volitvah brez premisleka drveli za klerikalci in njihovimi obljubami.

Določila za izseljence v Ameriko

Za bodoče leto (1924) je za našo državo določena kvota, ki znaša 6000 izseljencev v Zedinjene države severnoameriške. Iz vse države se torej v prihodnjem letu izseli lahko 6000 oseb. Ta kvota se porazdeli takole: na Bosno in Hercegovino pride 300 oseb, Črno goro 500, Dalmacijo 825, Hrvatsko in Slavonijo 1990, Slovenijo 800, Vojvodino 900 in Srbijo 685 oseb.

Določila za izseljence iz naše države so natančno označena v «Uradnih listih» št. 85 (z dne 23. julija 1921 pod št. 228) in št. 97 (z dne 16. avgusta 1921 pod št. 255).

Najvažnejše je, da mora imeti vsak izseljenec od svojega sorodnika ali prijatelja iz Amerike tako zvani «affidavit», to je izjava, podpisana pri ameriškem notarju, s katero se dotičnik zaveže, da bo za izseljenca skrbel, da v nobenem slučaju ne pride v breme Ameriki. Affidavit se izdaja v treh spisih, od katerih je potreben eden pri prošnji za potni list, drugi pri ameri-

škem konzulatu, tretji pri izkrcanju v Ameriki.

Potovati je mogoče samo s potnim listom, ki se glasi za potovanje v Zedinjene države Severne Amerike. Potne liste izdaja pristojno okrajno glavarstvo (policijsko ravnateljstvo) na podlagi prošnje, ki mora biti pravilno kolkovana in ki jo je vložiti pri imenovanih oblastvih.

Prošnji za potni list je potreba priložiti: rojstni in krstni list, domovinski list, zdravniško izpričevalo, dve sliki, potrdilo o vplačanem davku, potrdilo od vojaške oblasti, da ni zadržka, нравstveno izpričevalo in «affidavit».

Vsak izseljenec se mora prijaviti pred potovanjem pri ameriškem konzulatu in dobiti vizum na svoj potni list.

V kvoto, ki jo Amerika vsako leto določi za posamezne države, koliko se jih sme priseliti, ne pridejo v poštev oni, ki se vračajo v Ameriko pred potekom šestih mesecev, odkar so jo zapustili, dalje posli z gospodarjem, ki imajo pravico do izkrcanja. Razen tega otroci v starosti pod 18 leti, katerih starši so ameriški državljani, in žene, ki potujejo k možu z ameriškem državljanstvom in so se poročile pred 22. septembrom 1922.

Zabranjena je naselitev v Severno Ameriko:

1.) osebami, ki imajo tam že zagočeno ali obljubljeno delo, to pa radi tega, ker delavska Unija to zabranjuje;

2.) slaboumnim, telesno in duševno zastalim, pijancem iz navade, delamrznem, nasprotnikom ameriške ustave, ženskam, ki so vdane prostituciji, poligamistom, analfabetom v starosti preko 16 let, izvzemši žene, ki potujejo s svojim možem, ali stariše nad 55 let, ki potujejo k svojim otrokom. Otroci izpod 16 let lahko potujejo samo v spremstvu staršev ali od njih določenih spremljevalcev.

Politični pregled

V krizi, ki je naravna posledica volitev, se nahajamo še vedno, ker položaj v narodni skupščini je tak, da se vlada ne more zanesti na zanesljivo večino. Vlada sicer še ne odstopa, ali ta

odstop vlade je samo še vprašanje najkrajšega časa.

S tako nesigurno večino, kakor jo ima radikalska vlada sedaj, se ne more dolgo vladati, posebno, ako vladajo celo v tej neznatni večini načelna in osebna nesoglasja.

Najbolj smešno vlogo igrajo v narodni skupščini in v naši domači politiki sploh naši klerikalci, ki so za časa volitev obljubljali svojim volilcem vse, ako jih volijo, in ko so bili izvoljeni na Slovenskem skoro sami klerikalci, so se klerikalni poslanci zvezali

z Radićem in bosanskimi muslimanskimi veleposestniki,

stopili so pa v tajno zvezo tudi z radikali, ki so jim veliko obljubili, pa ničesar izpolnili. Zato je zdaj pri klerikalnih ogenj v strehi, ker se jasno vidi, da svojih volilcem danih obljub ne morejo izpolniti. Tako je treba razumeti pisanje klerikalnih listov zadnje dni in vsa razlaganja klerikalnih poslancev, ki se nahajajo v največji zadregi radi popolnega neuspeha njihove politike.

V zunanji politiki naše države ni nič posebnega. Živimo v normalnih odnošajih s sosednjimi državami. Skoro gotovo se pridruži Mali antanti tudi Poljska, o čemer se bo sklepalo v Bukarešti, kjer se vrši

sestaneč državnikov Male antante,

t. j. Jugoslavije, Češkoslovaške in Rumunije. Na tem sestanku se razpravljalo tudi o želji Grčije, ki bi rada vstopila v Malo antanto, pa do tega najbrž še ne pride kmalu, ker Grčiji mi preveč ne zaupamo in jo hočemo najprej preizkusiti, ako bi bila v vsakem slučaju zanesljiv zaveznik. S Poljsko je stvar drugačna. To je slovanska država, ki ima enake interese kot naša in češkoslovaška država.

V naši in evropski javnosti sploh odmevajo še vedno

dogodki na Bolgarskem,

ki so se vsaj na zunaj končali z zmago nove vlade. Ta zmaga pa je bila zelo krvava. Kakor poročajo najnovejše vesti, so uporniki kmetkega voditelja in prejšnjega predsednika vlade Stambolijskega strahovito mrcvarili v nekem hlevu in potem ubili. Bolgarska nova vlada se tako sramuje tega grdega dejanja, da noče povedati, kje je Stambolijski pokopan. Sicer pa na Bolgarskem še ni izrečena zadnja beseda in pričakovati je, da se bo ljudstvo dobro organiziralo in pri prvi pri-

liki uprlo nasilni vladi, ki hoče sovraštvo z našo državo, ljudstvo je pa prožeto misli, da je najboljša za Bolgarsko, ako živi z Jugoslavijov prijateljskem in bratskem sporazumu.

V spor med Francijo in Nemčijo se je vmešal tudi

rimski papež,

ki se je deloma postavil na stran Nemčije, To je pa silno razburilo Francijo, ki je katoliška država, medtem ko je Nemčija po večini protestantska. Da popravi neugoden vtis v Franciji, je papež tudi nemško početje obsodil, zlasti napad Nemcev na neki belgijski vlak, pri čemer je prišlo 18 belgijskih vojakov ob življenje. Nemci so in ostanejo vedno isti. Kadar se njim skrivi las, kričijo v ves svet o nasilstvih, kadar pa oni počenjajo zločine, pa to ni nič hudega. Kaj so počenjali Nemci med vojno, nam je itak znano. Tega madeža ne operejo kmalu in niso danes prav nič opravičeni, če jadikujejo radi zasedbe njihovega Poruhrja po Francozih.

Dopisi

JEŽICA PRI LJUBLJANI. V naši vasi živi gospod, kateremu je k srcu zelo prirastel «Wien in Österreich». Nasprotno so mu pa «serbijske razmere» v naši državi kakor tudi «arnavtska kultura» vprav neznozna. Prav rad zabavlja čez coklarje in opankarje v javnih lokalih ter s tem pohujšuje še tisto peščico narodnočutečih vaščanov. Ali bi ne bilo bolje, da bi gospod zapustil urad države SHS. ter se preselil v tako ljubi in mili Dunaj? — V noči od 26. do 27. junija so neki potepini raztrgali lepake za župni sokolski zlet v Kamnik. Opozarjamo jih, da s tem prenehajo, ker sicer jih prihodnjič objavimo imenom.

GORNJI LOGATEC. Prvi javni nastop našega Sokola dne 24. pr. m. je uspel nad vse častno. V lepem grajskem parku že dolgo ni bilo tako veselo. Po dolgem deževju smo imeli vendar enkrat gorak dan. In to kljub vsem nasprotnim željam. Številno zbrano občinstvo, pozdraviti smo mogli tudi goste iz Cerknice, Rakega, Planine, Hotedršice itd., je z zanimanjem sledilo izbranemu telovadnemu

sporedu. Nastopili so člani z župnimi prostimi vajami, ženska deca z župnimi prostimi vajami, članice z župnimi vajami s kiji, moška deca z župnimi prostimi vajami, ženska deca z igrami, moška deca s skokom v višino, člani z orodinimi vajami, ženska deca s prostimi društvenimi vajami, moška deca s skupinami in deklamacijo ter končno članice s prostimi društvenimi vajami, ki so jih zaključile s kolom. Največ priznanja je žela deca, ki je bila vsa srečna, da je mogla pokazati v javnosti, kaj je pridobila v telovadnici. Mladi Marinko je ponovno vzbujal pozornost s krasno deklamacijo. Naš načelnik lahko s ponosom zre na svoje delo. Telovadbi je sledila živahna ljudska veselica, ki je prinesla društvu tudi lep gmoten uspeh. — Ljudska šola je priredila koncem šolskega leta krasno razstavo. Ves dan je bilo v šoli kot v mravljišču. Tukaj so se mogli starši prepričati, da čas, ki ga otroci presedijo v šoli, ni zamujen, ampak koristno izrabljen. Vse je občudovalo lepa in okusna ročna dela, zlasti ona v jugoslovanskem slogu, originalne risbe in slikarije, več ali manj posrečene, vsekako pa znak dobre volje in zanimanja. Koliko neomajnega idealizma zahteva tako delo od učiteljstva, koliko potrpljenja in vztrajnosti! Ali se zavedajo tega oni, ki takemu učiteljstvu mečejo polena pod noge?

LUKOVICA. (Pismo brdškega župljana.) Na praznik apostolov Petra in Pavla je bilo. Brał sem pod košatim orehom Tavčarjevo «Visoško kroniko», kar me od branja predrami prijatelj Jurij Šišmiš. «Bukve bereš?» me vpraša. «Čakaj, sedaj pa zapiši, kar ti bom povedal, saj čitatelji «Domovine» radi berejo tudi novice, ne le zgodbe.» In Jurij Šišmiš, ki marsikaj vidi po fari, mi je začel razlagati: Ne vem, kako je sedaj z nedeljsko pobožnostjo, je dejal, toda včasih nismo imeli navade ob nedeljah hoditi spravljat seno. Zdaj ti pa celo najbolj brunne ženske gredo ob nedeljah k temu opravku, seveda, ker dobro zaslužijo. Pa naj že bo, saj ob tako nagajivem vremenu, kakor ga imamo letos, je menda izjema ob nedeljah res potrebna. Nепrestano deževje, osobito 26. in 27. junija, je po lukovških in šentviških travnikih na-

Carmen Sylva:

Tašča

IX. nadaljevanje.

Serban je stal naslonjen na steber v plesni dvorani, ki je bila krasno razsvetljena, ter veselo opazoval vrvenje lepih dam, čednih oblek in gracioznih kretenj. Plesne prireditve v Bukarešti so zlasti takrat veljale za nekaj najlepšega, kar se je moglo videti. Na njih so bile videti pravcate galerije divnih ženskih postav, ki so vezale pariški okus z orientalskim čutom za barve ter najfinejšo vzgojo s prirodnim ostroumjem. Tujci so obstali kakor očarani, ako so v Jassyju ali Bukarešti vstopili v kako plesno dvorano. Pri tem pa je Rumunom ples v krvi; pri plesu se izraža njihov umetniški čut in obenem živahnost njihovega občutenja.

Ravnokar je plesala mimo njega Linca v žoltem krepu, ki je podeljeval njeni temni koži pravcato solnčno toploto. Njene oči so žarele in se bliskale in njeni zviti kodri so se na čehu dozdevno še bolj kodrali kakor prav majhne zapeljive ka-

čice. Njene drobne nožice so se komaj dotikale tal. In ker so jo kmalu spoznali za izvrstno plesalko, je morala iz rok v roke, dokler ni bila prisiljena prositi za malo oddiha.

Kakor kraljica je stala Coe v beli obleki z belimi rožami v dvorani. Imela je poseben dostojanstven način ogovarjanja ljudi, ki so ji bili predstavljeni, in svojo lepo glavo z gladko počesanimi modročrtnimi lasmi je držala v izvrstni pristoja-joči ji legi, da je Šerban čul, kako vprašujejo ljudje: «Kdo pa je ta otmena deklica, najnovejša lepota?»

Enkrat je obrnila svoje velike oči proti bratu in se nasmehnila, kar jo je napravilo še lepšo. Njena lastna mati je ostrmela. Poznala je svojega otroka vedno kot pametnega in resnega, toda da je tako lepa, ji je odkrila šele nova okolica.

Da bi bila Eleonora tu, je mislil Šerban, bila bi gotovo najlepša!

Kje neki je Mihaj? je mislila gospa Pulheria in gledala po dvorani. V tem se ji je bližala gospa Sabina.

«Kako lepi sta tvoji hčerki! Moram ti čestitati! Škoda, da ni Eleonore! Bilo bi

lepo gledati tri gracije! Tudi meni manjka moj nečak Mihaj; je šel na lov na volkove. Celo današnja sijajna prireditve ga ni zadržala! Kako krasno bi to bilo: on in Coe! Oba tako velika in vitka! Škoda! Škoda!»

Gospoj Pulheriji ta govor ni ugajal. Kaj mogoče kujejo kako zvezo z njeno bogato hčerjo, da bi napolnili njegovo prazno denarnico?

V tem trenutku je čul Šerban za svojim stebrom izgovoriti ime Mihaj, in sicer tako glasno, da se mu ni bilo treba truditi, da bi razumel, kaj se je govorilo. In kar je slišal, je bilo strašno; obleдела so mu ustna in obraz.

«Kje pa je ostal Mihaj danes?»
 «Šel je nad volkove.»
 «Pojdi no, nad volkove, kadar je ples!»
 «Ni res, kako se je izpremenil!»
 «Jaz poznam Mihajeve love.»
 «Aha, on lovi pač posebno divjačino.»
 «Se razume! Sedaj govore o neki lepi Eleonori, snahi one stasite gospe tamle.»
 «Ali je lepa?»

pravilo obilo škode. Bi bilo treba zaova regilirati potok Radomljo. Posestniki bi potrebovali kako podpora. Toda kdo se dandanes briga za take malenkosti. Klerikalni poslanci enostavno ne utegnejo, ker imajo z avtonomijo preveč muke. Voda pa naj teče, kjer hoče, saj ima dovolj prostora. Ne smemo pozabiti, da smo z Vidovim dnem imeli 9letnico sarajevskega atentata. Kako so takrat gotovi avstrijski patrijotje stiskali pesti in kričali nad »Serbi«. Ali so se tekom devetih let kaj izpremenili? Nič! Danes so enaki zabavljaci, kakor so bili osorej pred devetimi leti. Takrat so rolniki za vojno, zdaj pa za avtonomijo. Pa naj le robantijo. Če jih je svetovno klanje premalo izšofalo, se bodo pa z avtonomijo sami ugnali v kozji rog. Tako mi je zatrdil Jurij Šišmiš. In obljubil mi je, da namesto politike raje pripravlja nove šaljive zgodbe za »Domovino».

MORAVČE. Ne morem drugače, ko da tudi jaz povem svoje mnenje o političnem delovanju federalistov. Lahko vam rečem, da se nam na deželi to vse skupaj zdi naravnost otročje. Najbolj cincarski je pa dr. Korošec. Nekaj časa se bota s Pašičem, nato zopet z muslimanom Spahom in končno stopi na obisk k Radiću — ali ni to smešno? Ako bi Korošcu, Radiću in Spahu resnično bilo za kako avtonomijo, bi se vendar morali skupno znajti v beograjskem parlamentu, kjer bi z resnimi predlogi in podatki, če jih kaj imajo, skušali dokazati svoje zahteve. Tako pa se lovijo zdaj sem zdaj tja, skačejo izza vogalov in s takim »udeležtvovanjem« hočejo svojim volilcom brisati oči. In pri tem kričijo na vse pretege, da srbski batinaši nočejo v ničemur popustiti. O, ko bi bili Srbi res tako batinaški, kakor farbata Radić in Korošec, bi bilo federalističnega slepomišenja že zdavnaj konec. To in vse ostalo že pričenjajo uvidevati kolkaj kaj trezni podeželski volilci.

SVIBNO PRI RADEČAH. V »Domoljubu« št. 26, v dopisu pod gornjim naslovom čitamo, kako nas s »kriščansko ljubeznijo« obrekuje neki dopisnik. Vsakdo lahko vé, da je to dotični gost, ki seje samo sovraštvo in prepir, tisti gost, ki smo ga sprejeli v svojo sredo, kakor se nam je pridigovalo v cerkvi na

Rešnjega telesa dan. Dotični dopisnik mi očitá, da me ni mogel prihod presvitlega knezoškofa razveseliti in da nisem prišel k sprejemu s šolskimi otroci. Pripomniti moram, da sem pripravil mlaje, bršljana in drugo za okrasitev šole. Dan pred sprejemom knezoškofa je na seji krajnega šolskega sveta rekel župnik Peter Koprivec: »Osramotil Vas bom, če pridete blizu.« Ali naj grem po teh besedah še k sprejemu? Zato sem bil rajši doma »sirov in neotesan«, kakor pravi dopisnik v »Domoljubu«, ter čakal v šoli pri zaprtem oknu, da pridrve otroci v šolske prostore. Ker se jaz kot šolski voditelj na to župnikovo grožnjo nisem udeležil sprejema, je popolnoma jasno, da tukajšnja učiteljica Danica Habsjan ni samovoljno ukrenila ničesar za sprejem. — Ivo Pečnik, šolski voditelj.

ZUŽEMBERK. J. a. d. »Triglav« iz Zagreba je uprizorilo 17. junija v Zužemberku Meškovo dramo »Mati« s koncertom in prosto zabavo. Tem potom se zahvaljujemo za izredno požrtvovalnost vsem domačinom, ki so s toliko ljubeznijo do kulturnega dela pripomogli do tako sijajnega moralnega in tudi gmotnega uspeha društva. Da smo dosegli tako velik uspeh, gre največja zahvala vsem, ki so skrbeli za predpriprave, vsem darovalcem peciva in drugih daril, cenj. damam za sodelovanje kakor vsem, ki so se udeležili naše prireditve. Nadejemo se, da je društvo s prireditvijo zadovoljilo cenj. občinstvo in upamo, da v doglednem času pokaže istotoliko požrtvovalnosti in simpatije v vzajemnem kulturnem delu procvitajoče jugoslovenske akademske omladine. Odbor.

RIBNICA. (Ljubezenska zgodba ribniškega dekana.) Pred našim okrajnim sodiščem se je nedavno vršila razprava, ki je po trgu in vsej okolici vzbudila veliko senzacijo. Po ribniški dolini se je dolgo šepetalo in govorilo, da ima naš dekan Anton Skubic ljubezensko razmerje z gospodično Mici B., učiteljico in vneto Orlico. Pa se je uresničil star pregovor, da gre vrč tako dolgo k studentu, dokler se ne ubije. Ko je gospodična Mici izvedela za govorice, je proti gospej H. vložila tožbo zaradi žaljenja časti. Gospa H. je pred razpravo opozorila gđč. Mici, naj umakne tožbo, ako

noče, da bo prišlo vse na dan. Gđč. Mici pa je ostala svojeglava in gospa H. je bita primorana nastopiti dokaz resnice. Priče so potrdile navedbe gospe H. in tako se je dognalo, da je dekan Skubic resnično imel ljubezenske doživljaje z gospodično Mici. Gospa H. je bila oproščena. O zadevi bi se dalo obširno pisati, toda ne maramo v »Domovini« razgrinjati farovškega perila. Zgražanje v vsej ribniški dolini se še ni poleglo.

VURBERK. V 27. številki »Slovenskega Gospodarja« piše neki budalež o agrarni reformi in vurberški graščini ter se spotiče nad graščinskimi in gozdnimi oskrbnistvom. Pravi, da sta oba oskrbnika trda Nemca. Resnici na ljubo bodj povedano, da sta oba že dovolj zmožna našega jezika, saj uradujeta in tudi občujeta z vsakim pametnim človekom v prav lepi slovenščini. Dopisnik nadalje kritizira zaradi listja in drv, češ, da se jih premalo dobi. Za to pa ni odgovorno oskrbnistvo, saj mora šumska uprava vlagati predloge na okrajno glavarstvo, kje in koliko se naj seka; istotako je z grabljenjem listja po veleposestniških gozdovih, ki so pod nadzorstvom agrarne reforme. Dopisnik torej vedoma krade ugled obeh oskrbnikov pri nevednem ljudstvu. Od oskrbnika T. dobijo reveži drva popolnoma brezplačno, suhljad pobirati je dovoljeno skoro vsakomur, ako le poprosi za nakaznico. Istotako ni ljudem prepovedano brati jagode, črnice, maline in gobe. Končno govori dopisnik o agrarnem odboru. Pozabil pa je povedati, da med odborniki vre in da rujejo drug proti drugemu. Pri tem pa opuščajo skrb, da bi siromašno ljudstvo dobivalo več drv, listja in krme. Tisti odbornik, proti kateremu najbolj rujejo, si naj pač zapomni pregovor: Kdor se med otrobe meša, ga pujski pojedó.

Kmetijski glasnik
OVES, POLN MAK.

Po nekaterih njivah se je pojavilo letos toliko maka med ovsem, da je oves posul z rdečim cvetjem. Ta plevel se je pri nas že močuo iztrebil, vendar se še zmeraj prikazuje, po-

«Lepa kot greh! O njej pripovedujejo čudno dogodbo; ona se je baje zapisala vragu!»

«Vragu? Pa je prišel Mihaj, ne?»

«Mogoče! Bila je v zaporu Zavoda svetega srca, napisala svoje ime s krvjo na steno in poklicala vraga, in nato se je prikazal — —»

«Vrag sam?»

«Ne, neka nuna, ki ji je javila obisk tete.»

«In teta je že imela pripravljenega ženina?»

«Gotovo, ženina in pa prijatelja. Oba ji je predstavila obenem. Ko sta bila tako oba skupaj, pač ni bilo treba vprašati, kateri mora ugajati.»

«Kdo pa ti je to zgodbo pripovedoval?»

«Mihaj sam; obenem mi je dal razumeti — saj me razumeš?»

«Nepriprav! Srečo ima vedno.»

Serban je visel ob stebri, kakor bi okamenel. Njegove oči so postale zelo velike in brez žara, kakor oči poginule divjačine; ustnice je trdno zaprl, da bi zadržal krič, ki je hotel prodreti iz srca; nosnici sta bili razširjeni in dihanje ju ni

gibalo. Nič več ni slišal razkošne godbe; nič več ni videl premikanja oseb v četorki, ki ga je skrivala pred očmi njegove matere; nič več ni vedel, kje se nahaja. Od nog do glave je čutil eno samo veliko bolečino, nekaj nikdar slutnega, neznanega, blaznega, kakor bi mu uhajali možgani iz glave, kakor bi krvavel iz rane v prsih.

Naenkrat se mu je zazdelo, da sliši v brezkončni dalji neko bučanje kakor morje; ni mogel zapopasti, kaj je bilo, in iz daljnega bučanja se je zaslišal glas:

«Kaj ti je slabo, Serban?»

Počasi je obrnil osteklenele oči proti smeri glasu. Bila je Linca, ki je vedno vse videla. Toda še vedno ni bil vsega razumel, kar je vprašala.

«Serban, kaj ti je?»

«Meni?» njegov glas je bil globok in hripav.

«Strašno si bled!»

«Povej materi, da moram domov; ona naj se za to ne briga. Nič mi ni; slišal sem le, da mi je žena zbolela, zato hočem hitro v Boldeni.» (Ostle vrli.)

Zorana:

Zaklenjen spomin
I.

Krasen dan je zunaj. Solnce se smetlja v vsem svojem razkošju ter oživlja s svojimi toplimi zlatimi žarki sleherni bitje na zemlji. Narava je polna pomladanskega življenja; saj je vendar maj bogat, razkošen, poln cvetja, veselja in radosti. Vse duhti in šusti v mladi nežni sreči; in med tem bogastvom narave se ponosno vzpenja na samem od gozdnega zraka obdana kot mogočna kraljica svojega vladarstva bela cerkviča, obkrožena od čednih hišic. Ta divna vasica v samotji je pravi lek bolnim dušam. Kogar mučijo v življenju zemeljske težave in vé za njeno ime, prihití gotovo sem, da si med prijaznim ljudstvom, v senci ponosnih kostanjev in vitkih jelk odpočije trdno glavo. Zato ni čudno, da je v tem času dobila dokaj več prebivalcev, kajti marsikak človek z juga, ki ga je vojna iztirala iz rojstne hiše, je dobil v tej vasici svoje pribežališče.

Med temi na novo naseljenimi rodbinami se je nahajala tudi družina Kalanova.

sebnost v tako mokrih letih kot je letošnje. Najraje se pojavi med jarim žitom, zlasti med ovsem. Po takih njivah kjer je dosti maka, je zemlja polna makovega semena, ki v mokri spomladi kali in raste z jarim žitom. Tudi letošnji mak, ki cvete in zori vse leto, bo zapustil premnogo semena po takih njivah. Njegovo seme se že na njivi otrese, sicer pa pride s slamo v gnoj in z gnojem zopet na njivo, kjer leži lahko par let, ne da bi kalilo. V ugodnih letih nam pa kali in raste. In letošnja mokrota ga je dvignila in spravila do tako številnega razvoja.

Njive, ki so polne maka, ne razodevajo skrbnega poljedelstva. Če se je mak na njivi ugnezdil, ga je težko zatreti. Sicer je mak enoletna rastlina in bi se kot taka lahko zatrla, toda njegova velika plodovitost kakor tudi trdoživost njegovega drobnega semena, ki nam lahko v zemlji po več let miruje, sta krivi, da se mak tako trdovratno pojavlja po naših njivah, posebno po tistih, kjer se vrsti žito za žitom.

Maka se moramo zaradi tega odkrivati le s pravilnim kolobarjenjem, pri katerem ne sledi nikdar jaro žito za zimskim ali pa obratno, ampak pri katerem se vrsti žito z okopavinami in deteljimi rastlinami. Z dobrim kolobarjenjem homo mak najprej odpravili. Sicer je gledati seveda tudi na to, da je žitno seme skrbno očiščeno od maka. Če bomo ovse no slamo, ki je polna maka, porabili za krmo, pride makovo seme zopet v gnoj, ker prepotuje živalski želodec brez vse škode za svojo kaljivost. Po tako gnojenih njivah se mak zopet o prvi priliki prikaže.

ZADNJE LETO IZPODJEJANJA PO ČRVIH.

Prihodnje leto imamo zopet hroščovo leto. Do zadnjega časa dela črv še zmeraj veliko škodo po naših njivah. Sedaj se bo začel preobrazovati v bubo, prihodnje pomlad pa bo izlezal zopet kot hrošč.

Škoda, ki jo je povzročil črv v zadnjih letih po naši deželi, je ogromna in znaša na milijone. Ko bi imeli to škodo malo bolj

pred očmi, kakor jo imamo, gofovo bi se proti temu škodljivcu uprli z vsemi silami in bi skušali kar je moč storiti, da bi se ga po možnosti znebili. Žal pa, da se premalo zavedamo njegove škodljivosti in da jemljemo prizadeto škodo vedno le na znanje, ne storimo pa nič izdatnega proti temu škodljivcu.

Tudi letošnja škoda, ki jo je napravil črv v zemlji, je velika. Koliko več bi se dobilo posameznih pridelkov, ako bi jih ne bil izpodjedal črv! Ker je pa skrit našim očem, se ne zmenimo dosti za vso to škodo.

Veliko škodo sem opazoval letos med drugim pri mladi lucerni, sejani med zeleni ovse. Lucerna je na dotični njivi dobro izkllila, toda danes je mestoma čisto redka in slaba in ravno tako tudi ovse. Kjer jo je črv izpodjedal, je popolnoma zastala v rasti in oslabela, dočim je po drugih mestih gosta in košata. Ravno tako je opešal po takih mestih tudi ovse.

Ta poškodba lucerne po črvu nas naravnost svari, da bi po njivah, ki so izpostavljene napadom po črvu, sejali v zadnjem letu izpodjedanja take rastline kakor je lucerna. Boljše je, da počakamo s tako setvijo še eno leto in da sejemo lucerno raje v hroščevem letu. Žal, da se moramo na to ozirati. Mlada lucerna potrebuje v prvem letu svojega razvoja največ varstva, da se dobro vkorenini in zaraste. Le v tem slučaju nam zagotavlja tiste dobre košnje, ki jih od nje pričakujemo.

VAŽNI PREDPOGOJI ZA NAPAJANJE TELET.

Napajanje telet ima tako velike prednosti, da so se ga poprijeli po najbolj naprednih deželah. Treba pa je, kakor za vsako stvar, tudi nekaj gotovih predpogojev, da se napajanje uspešno uveljavlja. Tudi pri nas so se že posamezni gospodarji lotili napajanja in, kakor se glase poročila, ga izvajajo z zadovoljstvom in uspehom.

Za splošno vpeljavo napajanja je treba dveh predpogojev. Prvič je

treba, da kmetujemo v kraju, kjer je mlekarstvo razvito in kjer je reja dobrih molznih krav predvsem važna za napredek kmetijskega gospodarstva. Kjer daje mlekarstvo glavne dohodke, tam moramo gledati, da se povzdigne mlečnost krav tudi s tem, da se teleta napajajo. Kajti le v tem slučaju se z mlekom dobro gospodari, obenem pa vpliva na izboljšanje kravje mlečnosti. Tele dobi pri napajanju le toliko mleka, kolikor ga v resnici potrebuje, vse drugo mleko gre pa v prid in denar. Krava nam daje v tem primeru mleko do zadnje kaplje in ga nič ne pridržuje. To je pa za dobro mlečnost največjega pomena. Pri sesanju ga pa vedno zdržuje, posebno ob pričetku sesanja in potem nazadnje med odstavljanjem teleta. Vsled tega pa trpi in se kvari kravja mlečnost.

Drug važen pogoj za napajanje je pa to, da imamo krave, ki so res dobre molznice in ki dosti več molzejo, kakor potrebujejo teleta mleka. Za mlečnost takih krav je naravnost škoda, če se teleta ob obilnih vimenih igrajo, posebno v prvem času sesanja. Take dobro molzne krave se kvarijo v mlečnosti, če se polno vime redno in dobro ne izmolze. Ves drugačen je položaj pri kravah, ki so bolj slabe molznice in pri katerih lahko tele — zlasti v poznejših tednih — vse mleko popije. Pri takih kravah se lahko dosedaj običajno sesanje obrži. Pri naših privesnicah n. pr. naj teleta le sesajo, ker se s sesanjem vse vime veliko bolj razvija, kakor pa z molžo, kakor smo ji pri nas vajeni. Pri kravah pa, ki veliko molzejo, naj se uvaja napajanje.

Mlekarški kraji in dobre molznice, to so torej prvi in važni pogoji za uspešno vpeljavo napajanja telet.

Priporočajte in širite „Domovino“!

Gospod Kalan, po poklicu višji državni uradnik, je bil mož krepke postave, prikljive zunanosti, neomajene volje. Njegova gospa, drobna ženska, z večnim smehljajem na obličju, mehkega srca, vendar pa zelo nagle jeze. V svoji razobrazenosti ni poznala meje. Ker je njen soprog njeno nervoznost nerad prenašal, so se večkrat odigravali med njima tako zvani «družinski prepiri». V ostalem sta se še dokaj dobro razumela. Največje veselje sta uživala v svoji edinki, hčerki Vidi. Oba sta jo iskreno ljubila; in ko je bil ob izbruhu italijanske vojne njen soprog službeno prestavljen v drugo mesto, se je gospa Ana težko ločila od obmorskega mesta samo radi hčerke.

«Vida prehaja v dekliška leta in ravno sedaj bi morala živeti v svetu in imeti razvedrila, pa mora v samoto,» je tarnala.

Mož jo je pa pri takih besedah vselej ostro premeril z očmi, češ, kdo bo v vojnem času mislil na razvedrila. Morala se je torej njegovi volji pokoriti in odpotoovati z njim. Ker sta bila že naprej domnjena, je ona ostala s hčerko pri so-

rodnikih na deželi, dočim se je njen mož radi službe odpeljal v mesto.

Prve mesece bivanja na deželi se gospa nikakor ni mogla privaditi mirnemu življenju. Iznebiti se ni mogla spomina, ki je vedno iznova koprnel po šumnem mestnem valovanju. Pozneje je opazil njen mož, ki je redno vsako nedeljo obiskoval svojo družino, da tarnajoči izraz obličja njegove žene polagoma izginja. Da, sčasoma se je tako spreobrnila, da ji je to življenje začelo celo prijati. Nikakor pa ne njeni hčerki.

Vida je bila krasno dekletce, komaj iz popka poganjajoča roža; šele štirinajst let stara, a za svojo starost zelo razumna in krasno razvita. Pogled na lepo blondinko, bujnih las, rožnatih lic, odprtih modrih oči, venomer v svet sanjajočih, je moral vsakemu gledalcu vzbuditi čut, da vidi pred seboj otroka «zdrave narave».

Manjkalo ji je pa le eno in to je otroška brezskrbnost. Dasi sama ni vedela vzroka, vendar je bila vedno zamišljena in otožna. Od onega časa pa, ko je pričela živeti na vasi, je postala docela potrta. Rojstni kraj ji je bil jako mil in drag, da

ga ni mogla pozabiti. Želela si je nazaj želela vrniti se v domovino. In ker je stila, da se te misli ne pretvorijo še tako kmalu v resnico, jo je jelo to še bolj boleti. Vojna je razsajala vedno huje. Primorje je čakalo na svojo usodo. Njen oče se ni mogel vrniti v domovino, ker ni bilo tu zanj nič več kruha..., tako da Vidi ni preostalo nikako upanje več. Včasih ji je šinila misel v glavo, da bi sama odšla. A mahoma se je vprašala: Kaj bi pa počela? Kot dobri otrok je ljubila svoje roditelje in se je sramovala takih misli. Kaj bi se jih pa tudi ne, ko so vendar ustregli vsaki njeni želji, a ona se radi tega ni čutila nič potolažena.

«Vida je vedno tako čudno zamišljena. Kaj je otroku?» je vprašal nekoč svojo ženo gospod Kalan, ki je ta izraz na hčerkinem obličju prvi opazil.

«Pojdi, pojdi!» mu je odvrnila ona. «Sanjariti je začela kot vsa dekleta v njenih letih.»

«Vprašati bi jo morala, čemu je taka. Ne puščaj je tako brezbrizno. Saj si ji vendar mati.»

Obrtni glasnik

o Krediti za male obrtnike. Kakor poroča beograjsko časopisje, je Narodna banka sklenila dajati kredite malim obrtnikom do 5000 dinarjev pod ugodnimi pogoji. Po tej vesti dobe večje kredite tudi obrtne zadruge. Beograjska obrtna zbornica je baje dobila že nalog, da izdela tozadevni pravilnik.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO: Cene so se nekoliko učvrstile. Po mnogih krajih je pričela že žetev, ki kaže prav dobre uspehe. Zlasti v Bački in Banatu so uspehi nepričakovani. To bo imelo gotovo za posledico nazadovanje cen. V Novem Sadu se je zadnje dni tržila pšenica po 430 do 440 dinarjev, oves po okoli 305 Din, turščica po 275 do 300 Din po kakovosti, fižol po okoli 675 Din, moka «0» po 667 do 670 Din, otrobi po 135 Din.

ZIVINA: V zadnjem času se živina za izvoz manj kupuje. To in pa nizke cene v sosednjih državah povzročijo lahko tudi pri nas nazadovanje cen. Na mariborskem sejmu 26. junija so bile za kg žive teže nastopne cene: debeli voli 12 in pol do 15 Din, poldebili voli 11 Din 75 par do 12 in pol Din, plemenski voli 9 Din 25 par do 11 in pol dinarja, biki za klanje 10 do 14 Din, klavne krave debele 11 Din 25 par do 12 in pol Din, plemenske krave 9 in pol do 11 Din 25 par, krave za klobase 8 Din 75 par, do 10 Din, molzne in breje krave 10 do 12 in pol Din, mlada živina 12 do 13 Din, teleta 14 Din 25 par do 16 in pol Din. Cene mesu: volovsko meso prvovrstno 26 do 27 in pol Din, drugovrstno 24 do 25 Din, meso od bikov, krav, telic 21 in pol do 23 Din, telečje meso prvovrstno 25 do 26 Din, drugovrstno 20 do 24 Din, svinjina sveža 35 do 40 Din za kg.

KRMA: Košnja letos v Sloveniji ni bila tako dobra, kakor je sprva obetala. V okolici Celja se je tržilo zadnje dni: sladko seno po 110 Din, polsladko po 90 Din, kisló po 80 Din, slama po 80 Din za 100 kg.

JAJCA: Cene v naši državi se gibljejo med 1 Din do 1 Din 25 par za komad. Izvažajo se največ v Švico, pa bo menda izvoz

tudi tja opešal, ker je prišlo v zadnjem času v Švico mnogo jaje iz raznih držav.

KOŽE: Sirove kože se zelo kupujejo. V Zagrebu so bile nastopne cene: telečje kože po 37 in pol Din, težke kože po 25 do 28 dinarjev 75 par, lahke kože po 18 Din 75 par do 22 Din 50 par za kg brez soli.

USNJE: Trgovina z usnjem živahna. V Zagrebu se trži kravje usnje rujavo po 100 do 110 Din, črno po 90 do 100 Din, podplati (vache) težki po 73 do 75 Din, lahki po 60 do 70 Din, likanec (Blankleder) težki po 73 do 75 Din, lahki po okoli 70 Din, bokskalfi barvasti 40 do 50 Din, črni 24 do 30 dinarjev, ševro po kakovosti 30 do 50 Din. V inozemstvu so cene višje.

= Vrednost našega denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 3. t. m.: 1 dolar za 91 do 92 Din, 100 avstrijskih kron za 13 par, 100 češkoslovaških kron za 275 do 277 Din, 100 madžarskih kron za 90 par, 100 italijanskih lir za 397 do 399 Din, 100 nemških mark za okoli 6 par, 100 švicarskih frankov za 1605 do 1615 Din. — Na curiški borzi se je dobilo istega dne 100 Din za 6 švicarskih frankov 25 santimov.

= Konjerejski odsek 2 Kmetijske družbe za Slovenijo (bivšo Štajersko in Prekmurje) priredi letošnje premovanje plemenskih konj 16. t. m. ob 9. uri pri Sv. Lenartu za sodni okraj Sv. Lenart, 17. t. m. ob 14. uri v Spodnji Polskavi za sodne okraje Maribor in Slovensko Bistrico, 18. t. m. ob 8. uri za Ptuj, 23. t. m. ob 8. uri v Ormožu za Ormož, 24. t. m. ob 8. uri za Ljutomer, 25. t. m. ob 8. uri v Beltincih za celo Prekmurje, 26. t. m. ob 8. uri v Gornji Radgoni in za Apaško kotlino, 30. t. m. ob 9. uri v Šmarju pri Jelšah za sodni okraj Šmarje in občine Sv. Jurij ob juž. žel. in Sv. Jurij okolica iz sodnega okraja Celje ter 31. t. m. ob 9. uri za sodne okraje Celje in Vransko v Žalcu. V Ljutomeru se bodo upoštevale le toplokrvne pasme, v Ptuj in Spodnji Polskavi toplo- in mrzlokrvne pasme, v vseh drugih krajih pa le mrzlokrvne pasme.

= Stanje hmeljskih nasadov pri nas in drugod. Pri nas v Savinjski dolini je stanje hmeljskih nasadov še kolikor toliko zado-

voljivo. V Češkoslovaški in Nemčiji pa je rastlina zaradi mrazu precej zaostala in tudi mrčes in razne hmeljske bolezni se pojavljajo. Po sedanjem stanju se v splošnem ne obeta ugodna svetovna letina. To ima lahko za posledico, da bodo cene letos le boljše kakor lani. Samo da se po svetu radi hladnega vremena tudi manj piva popije.

Beleške

+ Radikalsko-nemčurske barantije. «Orjuna», glasilo jugoslovanske narodne mladine, je objavila pogodbo med radikalskimi barantači in nemčurskimi koristolovci. Pogodba je bila sklenjena pred volitvami. Po njej bi nemčurji v Sloveniji dobili nazaj vse pravice, ki so jim pod bivšo monarhijo omogočevale neverjetno samopašnost. Dobili bi zopet vsa odpadniška društva, nemške šole in predpravice nad slovenskim življem. In vse to za ceno volilnih kroglic, ki bi jih nemčurski odpadniki oddali za radikalskega kandidata na Kranjskem in Štajerskem. «Jutro» je pravočasno izvedelo za to umazano kupčijo in jo razkrilo pred slovensko javnostjo. Nemčurji in radikanci so v zadregi seveda svečano zatrjevali, da si je «Jutro» vse izmislilo. Ustrašili so se pa le in takoj prekinili barantijo. Tako je «Jutro» preprečilo, da niso radikanci na prav ciganski način za par odpadniških volilnih frnikol prodali nemčurjem slovenske narodne lasti. — Danes, ko je objavljen dokument, ki potrjuje radikalsko-nemčursko barantijo, je vsa slovenska javnost enodušna, da je treba s takimi navadam čimprej pomesti na naših tleh.

+ Dr. Korošec o atentatih. Po neuspelem atentatu na Pašiča je dr. Korošec dal beograjskim časnikarjem izjavo, v kateri obsoja atentate ter se izraža, da sedanji atentat na Pašiča prihaja popolnoma slično kakor atentat v Sarajevu, ki se je istotako izvršil ob priliki Vidovega dne pred 9 leti. To izziva joče namigavanje dr. Korošca je skrajno neokusno, da ne rečemo nesramno. Obsodbno vredno je vsako nasilno delo, torej v prvi vrsti seveda atentat od katerekoli strani. Toda danes, ko je pred vsem svetom ugotovljeno, da srbska vlada nikoli ni bila niti posredno v zvezi s sarajevskim atentatom, se je dr. Ko-

«Nikar mi ne očitaj brezbriznosti. Dovolj skrbim zanjo.»

«O tem ne govorim. Vendar bi moralo imeti deklet v tej starosti drugo življenje nego ga ima.»

«Kaj morem jaz zato če je takega značaja.»

«Ni res! Nikdar ni bila taka. Vida je bila vesel otrok. Sedaj, odkar je v tej vasi, je tako čudna.»

«Potem ji pač tu ne prija; polagoma se bo že navadila.»

«Saj je tu že eno leto.»

«Ljudje so različni. Nekateri se takoj vživijo v svoj položaj, dočim se drugi cela leta ne morejo prilagoditi razmeram. Med zadnje spada tudi Vida. S časom bo že boljše.»

«Ko bi le bilo,» je mrmral gospod Kalam ter odnehal, videč, da ima njegova zgovorna žena za vsako njegovo vprašanje pripravljen odgovor.

Rad bi videl svojega otroka veselega; pa ker je mislil, da so vzroki, ki jih je navajala njegova žena, utemeljeni, se je po-

toložil tudi on. Odslej se ni nikdar več dotikal teh vprašanj.

Vabeče je sijalo solnce v Vidino sobo. Ona je sedela ob oknu in čitala neko zgodbo.

«Ven na zrak bi šla in ne čepi vedno pri knjigah!» jo je karala mati.

«Pusti me no, mama, če me to veseli.»

«Te nesrečne knjige ti bodo enkrat še glavo zmešale. Zakaj ne greš na izprehod; to je zdravju koristno.»

«Saj sem zdrava. Drugo me pa ne zanima.»

«Ali te narava ne veseli? Potem pač nimaš nobenega okusa za lepoto. Ti si res čudna,» in krenila je v drugo sobo.

Vida je zrla nemo pred se. Zakaj sem čudna? se je v mislih vprašala. Morda zato, ker so moje ideje različne od drugih ljudi.

In zopet se je zatopila v čitanje tako globoko, da ni niti zapazila, kako se je polagoma prikradel mrak v njeno sobico in pogrnjal zemljo s sivim pajčolanom.

«Vida, Vida!» se je začul zumaj naiven otroški glas.

«Vida!» je ponovil drugi glas še bolj zvoneč.

«Kdo je? Kdo me kliče?»

«Pojdi z nama,» sta se oglasili obenem tovarišici,

«Kam?»

«Tja na bližnji travnik.»

«Zakaj?»

«Oh, že zopet ti ni prav,» jo je pokarala mlajša. Zakaj se nisi udeležila najinega izprehoda. Pogrešali sva te; tako lepo je bilo v gozdu.»

«No, pa saj tebe se itak nikamor ne spravi,» je pristavila druga. «Ampak sedaj pojdeš! Kaj ne?»

«Na kateri travnik mislita?» je vprašala Vida.

«No, na onega nad cesto.»

«Naj bo! Grem. Toda samo pod enim pogojem,» je odgovorila Vida smehljaje.

«Pod kakšnim?» sta vprašali prijateljici skoro obenem.

rošec s primerjavo Pašica in habsburškega izzivača Ferdinanda prav po nepotrebnem izpostavil ostrim napadom jugoslovanske javnosti.

Novosti

* **Pod tujim jarmom.** «Koroški Slovenec», edino glasilo zaslužjenih naših bratov, popisuje razmere na slavnem Gosposvetskem polju, kjer so naši predniki zaprisejali na kamenitem kneževskem prestolu nemške kneze. Tam, kjer se je včasih utrjeval slovenski narodni ponos, se morajo danes slovenski romarji boriti za slovenske spovednike, kajti celovski škof je prepovedal duhovnikom posluževati se slovenskega jezika. Kako dolgo bo še trpela narodna bol naših koroških bratov, kdaj bo kakor Kosovo maščevano tudi Gosposvetsko polje?

* **Svečano razvitje praporov oblastnega odbora Orjune in mestnih organizacij Ljubljana in Šiška** se je vršilo v nedeljo na vrtu Narodnega doma v Ljubljani. Številna je bila udeležba Orjunašev tudi iz drugih krajev Slovenije. Po razvitju praporov se je formiralo članstvo v dolgo povorko in odkorakalo z železničarsko godbo na čelu po glavnih ulicah Ljubljane. Občinstvo je nacionaliste povsod navdušno pozdravljalo.

* **Revizija invalidskih podpor.** Minister za socialno politiko je odredil večje število komisij, ki bodo ponovno proučile podpore poedinim invalidov. V slučajih, kjer bo komisija spoznala, da je rešitev nepravilna, se bo izplačevanje podpor tako ustavilo.

* **Sprejem v inženjsko podoficirsko šolo.** Glasom odredbe vojnega ministrstva se sprejme letos v inženjsko podoficirsko šolo 10 gojencev iz civila ali vojaštva. Kandidati morajo biti naši državljani, ki so dovršili dva ali več razredov kake srednje šole, v skrajnem slučaju pa vsaj štiri razrede osnovne šole. Podrobnejše je razvidno iz Uradnega lista.

* **Smrtna kosa.** V Kočevju je v starosti 63 let umrl vodja Kočevcev, g. Alojzij Loy. Bil je 12 let deželni poslanec in 33 let kočevski župan. Kot značajan in delaven mož je užival splošno spoštovanje. — V Kranju so pokopali upokojenega podpolkovnika Emila Merka, ki je umrl na posledicah bo-

lezni, nakopane za časa vojne službe. — V Radovljici je umrl posestnik in ključavničar g. Ivan Sartori, dopolnivši 74 let. Kot odločno narodnemu možu mu ostane ohranjen lep spomin. — V Kočevju je prošlo sredo umrl bivši trgovec Josip Kajfež, ugleden mož in zaveden narodnjak. — V Tržišču na Dolenjskem je nagle smrti preminul g. Josip Jesih. Pokopali so ga na tržiškem pokopališču.

* **Koliko Jugoslovanov živi v Ameriki.** Pred kratkim so bili objavljeni statistični podatki o narodnostih v Zedinjenih državah po ljudskem štetju iz leta 1920. Jugosloveni v Zedinjenih državah so navedeni po materinščini kot Slovenci in Srbo-Hrvati. Po uradnih podatkih je torej bilo leta 1920, v Zedinjenih državah 208.552 Slovencev in 200.421 Srbo-Hrvatov. Med slednjimi pa je bilo 140.550 Hrvatov iz Banovine, 3119 Dalmatincev, 52.208 Srbov in 4535 Črnogorcev. Od 208.552 Slovencev je bilo 105.808 rojenih v Ameriki. Skupno število ameriških Jugoslovenov je znašalo torej leta 1920. 408.973 nasproti 309.658 v letu 1910.

* **Žebot zopet žigosan.** Klerikalni poslanec Žebot je, kakor znano, pred meseci v Mariboru brez povoda napadel Zagrebčana Bauerja. Ta pa Žebotu ni ostal ničesar dolžan, temveč ga je prav izdatno naklestil, da je Žebot par dni nosil marogasto lice. Žebot je proti Bauerju vložil tožbo. Te dni pa je sodšče Bauerja popolnoma oprostilo, ker je dokazal, da je čisto upravičeno namazal pocestnega napadača Žebota. S tem je bil dičnemu klerikalnemu poslancu zopet pritisnjen pečat neomikanosti in sirovosti.

* **Novi nabori.** Kakor poročajo iz Beograda, se bodo v juliju vršili nabori mladeničev, rojenih 1. 1903, ter vseh onih iz 1. 1900, 1901 in 1902. Pregledali se bodo mladeniči, ki so bili začasno nesposobni. Vsi, ki bodo potrjeni, nastopijo vojaško službo v oktobru.

* **Stanje trte v pohorskem vinskem okolišu** je bilo sicer ugodno, toda zadnje slabo in hladno vreme je nade na dobro vinsko letino zelo zmanjšalo. Nastopajo tudi trsne bolezni in grozdni sukač.

* **Materinski obup.** Pretresljiv dogodek se je prošli teden odigral v neki ljubljanski obitelji. Žena državnega nameščenca G. je v

obupu hotela z nožem zaklati svoje poldrugoletno dete. Policija je to pravočasno preprečila ter obupano mater odvedla na policijsko ravnateljstvo. Tam je nesrečna ženska izjavila, da je strašni čin hotela storiti zato, da bi otroka rešila pred lakoto. Nameravala je usmrtiti tudi sebe. Zdravnik je ugotovil, da ima ženska precej razkrojene živce. Oddali so jo v opazovalnico, otroka pa so vrnili očetu. Žalostni dogodek dokazuje, v kako težkem stanju se nahajajo nekateri državni nameščenci.

* **Povodenj** je prošli teden po nekaterih slovenskih pokrajinah napravila obilo škode. Radi velikih nalivov so posebno narasle Drava, Sava in Savinja, stopile marsikod preko siruge in poplavile okolico. Istotako so marsikod narasli tudi manjši potoki.

* **Sična nevihta ob Osojskem jezeru.** Prošli teden je ob Osojskem jezeru na Koroškem divjala strašna nevihta. Kakor poročajo iz Celovca, je izgledalo kot na sodni dan. Vihar je dvigal kamenje in pesek ter ga raznašal po pol kilometra daleč naokrog. Okolica je vsa pokrita s peskom in debelo plastjo kamenja. Posevki in nasadi so vsi uničeni, tudi vasa Črna je skoro popolnoma opustošena. Škoda znaša več milijard avstrijskih kron.

* **V mariborski klavnici** so se razkrile velike nerednosti in umazanije, ki na klerikalno-rdečkaste gospodarje mariborske občine mečejo prav slabo luč. Dognalo se je, da je klavnica barantala s pokvarjenim mesom in da so nekateri kupcijski dokumenti ponarejeni. Ravnatelj klavnice je bil odstavljen in preiskava se nadaljuje.

* **Poskus samomora pred sodnijo.** V Zagrebu sta bila invalid Jukić in njegova ljubica Katica Pavić radi tatvine obsojena na večletno ječo. Ko je bila Jukiću prečitana obsodba, je izjavil, da naj ga raje obesijo, ker mu itak ni za življenje. Pri tem je iz žepa potegnil čevljarjski nož ter se z njim dvakrat sunil v prsi. Padel je v nezavest, toda po takojšnji zdravniški pomoči je bil oddan v ječo.

* **Samomor pod vlakom.** Invalid Josip Vuga iz Dražgoncev se je na progi med Cirkovcami in Pragerskim vlegel na železniški tir. Pridrvel je vlak in je Vugi končal življenje. Nesrečnež si je življenje končal v obupu nad bednim svojim stanjem.

* **Mlad pohajkovelec.** Železniški komisar dr. Juhart je pri preiskovanju praškega vlaka našel pod klopjo skritega 17letnega Ludovika Tomana s Češkega. Mladenič, željan sveta, je v Pragi zlezal v brzovlak in se zastonj pripeljal v Jugoslavijo. Pod klopjo je ležal že celih 24 ur. Razodel je, da ga že od nekdanj mika, ogledati si Zagreb — brez krajcarja. Sopotniki so ga obdarovali z jestvinami in celo denarjem, nakar ga je policija zopet ekspedirala zastonj nazaj na Češko.

* **Strašna avtomobilska nesreča** se je prošlo nedeljo zgodila med Prekopo in Št. Jernejem. Avtomobil tovarnarja Dragutina Vege je povozil 86letno užitkarico Nežo Lužar ter jo vlek 30 m daleč. Bila je takoj mrtva. Avtomobil je sicer v naglem diru zbežal, toda takojšnje poizvedbe orožništva so lastnika avtomobila izsledile v Ljubljani. Zagovarjal se bo pred sodnijo.

* **Roparski umor v Novem mestu.** V gozdu pri Zabji vasi v neposredni novomeški okolici so dne 16. junija našli posestnika Janeza Rajarja iz Sela pri Ratežu ubitega in oropanega. Zadnji del lobanje je bil popol-

«Da mi daš tisto vrtnico, Slava,» in pokazala je s svojim prstom na rdečo rožo, ki jo je ta mehanično držala v roki.

«To...?» je vzkliknila. «Prav iz srca rada. Saj jih imam še mnogo drugih na vrtu.»

V teku petih minut je bila vrtnica že v Vidini posesti in prijateljice so živahno kramljale na zeleni trati.

«Jana!» se je začul v daljavi glas.

Jana in Slava sta se ozrli in opazili na parobku gozda prijateljico Minko, ki jima je veselo mahala z roko v pozdrav. Obe sta skočili pokoncu ter ji hiteli naproti kot dve lahkonogi srnici. Vida jima ni sledila. Zaman jih je čakala, da bi se povrnila. Iz daljave sem pa se je slišal glas mladih deklic, ki so skakala po zelenih tratah. V svoji otroški brezskrbnosti so se začele igrati in popolnoma pozabile na prijateljico, katera je opirala glavico na drevo ter pošiljala svoje misli tja daleč preko gora.

Morje, morje! je tožila. Morje, biserno morie! Oh, zakaj sem te zaustila. Kako

bi bilo sedaj prijetno sedeti na tvojem obrežju in gledati, kako se razžarjeno rdeče obzorje zrcali v tvoji gladini. In čez dobro uro, ko bo nebeški svod posut z nešteto srebrnimi zvezdicami, katerih slike se bodo zibale na tvoji površini ter bo mesec čarobno razsvetljeval modrino tvoje vode... oh, kako bi se tedaj rada vozila v malem čolničku in uživala tvojo krasoto...

In Vidin duh je plaval po veličastnem Jadranskem morju.

Na cesti se je začulo peketanje konjskih kopit. Ko je jahač na vrancu zagledal sliko, ki jo je nudila Vida ob drevesu, mu neka notranja sila ni dala iti dalje. Ustavil je konja in opazoval kot začaran. Telesno dobro razvita je imela docela otroško obličje. Pogled mu je obstal na cvetlici, ki jo je vrtela med prsti.

«Deklica, daj meni ono vrtnico,» je izpregovoril z milim glasom po daljši tišini.

Vida se je vzbudila iz sanj. Kakšna prikazen!

(Dalje prihoduje.)

noma zdrobljen. Merilec je moral Ratarja ubiti na cesti, kjer je bilo mnogo krvi, nato pa je mrtvo truplo zavlekel v gozd in ga prekril z neko plahto. Kot osumljenca sta bila aretirana Fran Finžgar in Slavko Pintar, ki sta prejšnji večer popivala z Rajarjem in so se pri njih tudi našli krvavi sledovi. Pokojnik zapušča ženo in šestero otrok.

* **Racman, ki lovi dinarje.** V Zagrebu je policija zaprla nekega prevejanega tatu, ki je marsikateremu Zagrebčanu izpraznil žep. Piše se pa za Racmana. Kadar je šel po ulici na plen, se je napravil pijanega in se v kaki samotni gostilni pridružil vinjenim gostom. Porabil pa je vsako priliko, da je dobrovoljnimi pivcem preiskal žep. Ko so ga končno le prijeli, se je izgovarjal, da je v pijanosti segal v tuje žep. Čudnega Racmana so izročili sodišču, kjer se bo mesto dinarjev nazobal ričeta.

Iz raznih krajev

* **Pod Drulovko pri Kranju** so v Savi našli neznanega moškega utopljenca, ki je že več mesecev ležal v vodi. Truplo je že močno razpadlo in doslej ni bilo mogoče ugotoviti utopljenčevega imena.

* **V Velikem Podlogu** pri Krškem je dne 25. junija Jože Turk ustrelil v glavo Jožeta Kržana. Pokojnik je bil lončarski mojster, star 41 let ter zapušča ženo in sedmero otrok.

* **Pod Klancem pri Sodražici** so se v neki gostilni stegli pijani fantje. Padlo je tudi več strelav in je posebno Alojziju Levstiku iz Globelja krogla težko poškodovala levo nogo. To so sami sadovi alkohola.

* **V Breznem v Dravski dolini** je 16letni čelavec Jože Dežnik odvažal kamenje od kamnoloma k skladišču. Na neki strmini je padel z vozička in obležal v nezavesti. Pretrsel si je možgane in so ga oddali v mari-borsko bolnico.

* **V Zelimjah** je gad pičil v levo nogo Frančiško Golob, posestnikovo hčerko. Grabila je na travniku seno, pa jo je zadela ta mesreča. Pozor pred kačami!

* **V Smartnem ob Paki** so neznani zlikovci wlomili v trgovino Antona Bizjaka ter odnesli za približno 200.000 kron plena.

Sokolstvo

SOKOLSKO DRUŠTVO V STRAŽIŠČU PRI KRANJU, ki je bilo ustanovljeno lansko leto, si je začelo takoj ob ustanovitvi graditi svoj Sokolski dom, ki bo kmalu dograjen. Stavba stoji sredi vasi Stražišče in je prav lična. Vsebuje lepo in prostorno telovadnico, gledališki oder in več stranskih prostorov. Slavnostna otvoritev bo 5. avgusta in bo ob enem s to slavnostjo združen naraščajski dan cele Gorenjske sokolske župe, na kar že dames opozarjamo.

Razno

* **Živali in bruhanje Etna.** Kadar se pojavijo naravni elementarni pojavi, kakor potres, ogenj, burja, je vedno zanimivo opazovati različno obnašanje živali. Ko je nedavno začela Etna strašno bruhati, so v največjem strahu bile mačke. Mišjavkale in cvilile so na vse pretege ter skakale v človeška naročja. Dva dni pred potresom so bili psi strašno nemirni in so tihili, da je bilo grozno. Ko se je začelo prvo grmenje v gori Etni in ko se je začel

širiti žvepleni smrad izbruhane lave, so domače živali postale nekako omotne in jih je bilo le težko spraviti iz bleva. In v pinijevih gajih je nenadno potihnilo petje tisočerihi ptičev, ki so pred katastrofo vedno veselo žvrgoleli. Pobegnili so pred nesrečo in težko, da bi se še kdaj vrnili v opustošene domače kraje.

* **Napitnina kraljevi teti.** Enostavnost in skromnost se vedno cenita. Ako se s temi svojstvi odlikuje celo oseba visokega rodu, tedaj se o tem navadno pripoveduje anekdote. Tako se o princesi Kristijani, teti sedanjega angleškega kralja, ki je nedavno umrla, pripovedujejo lepe stvari radi njene preprostosti in priscčnosti. Med svetovno vojno je princesa Kristijana vneto sodelovala z drugimi odličnimi angleškimi damami pri Rdečem križu. Nekega dne je v vojaškem taborišču defila kanadskim vojakom čaj. Vojaki je seveda niso poznali. Pa pride k njej mlad korporal, potegne iz žepa denarnico in pokloni princesi skromno napitnino za čaj. Princesa je to seveda zelo vpludno odklonila. Mladi Kanadec je mislil, da ona tega ne sprejme radi sramežljivosti, zato ji na tihem reče: »Kaj bi se sramovali, kar vzemite!« In princesa, boječ se, da bi razžalila dobrega vojaka, je resnično sprejela napitnino. Vojak pa je bil posebno vesel, ko so mu povedali, da je z grošom obdaroval kraljevo teto.

* **Zakaj ženske ljubijo.** Neki francoski proučevalec narodov je sestavil zanimiv popis razlogov, ki igrajo odločno vlogo v ljubavi žensk raznih narodov. Španjolka ljubi zaradi zabave in raztresenja. Nemka radi občudovanja moške moči in zdravja. Rusinja radi bolehnega sanjarenja. Orijen-talka radi stare navade. Dunajčanka radi veselja nad dopadanjem in lastnim ugajanjem. Angležinja iz razlogov človeškega zdravja. Američanka in Francozinja radi preganjanja dolgega časa in prava Parižanka iz radovednosti. Nobena torej ne ljubi iz kake prave čiste ljubezni. Sestavljalec tega popisa žal ne omenja Jugoslovank. To menda zato ne, ker jih doslej še ni preštudiral.

* **Milijarde za ženske obleke.** Zadnja leta se je v Združenih državah razvilo nenavadno razkošje ženskih toalet. V Washingtonu je bila sestavljena statistika, koliko milijonov dolarjev se letno izda za ženske toalete. Po tej statistiki je bila samo v Washingtonu v prošlem letu izdana nad ena milijarda dolarjev, torej preko 90 milijard dinarjev. Lepa vsota za ženske modne kaprice! V to vsoto so namreč vračunani samo klobuki, čevljički, svilena roba, moderci in razkošne pletenine. Koliko pa je še drugih izdatkov za razna lepotilna sredstva!

* **Proti krščanskemu Bogu.** V selu Leuzu v Avstriji se je nedavno odigrala čudna manifestacija. Stranka nemških zagrizencev je zaključila, da odstrani iz cerkve krščanskega Boga in da ga zamenja s starodavnim germanskim malikom Votanom. Vodja stranke je izjavil, da je krščanski Bog izdal nemški narod, ker je njegovo usodo izročil v roke najhujših sovražnikov. Ako se hoče nemški narod zopet osamosvojiti izpod tujih pesti, se mora vrniti k bogovom, ki so jih častili davni germanski pradedje. Mar bi se nemški zagrizenci obrnili na kateregakoli bo-

ga, samo da bi jim razsvetlil pomračeno pamet!

* **Zločinec, ki zapušča svoje truplo znanosti.** Te dni je bil v Parizu neki Ferdinand Leklerk obsojen na smrt, ker je iz pohote umoril neko mlado tipkarico. Proglšenje smrtné obsodbe je sprejel popolnoma mirno. Ko so ga odvedli nazaj v celico, je predsedniku sodišča napisal nastopno pismo: »Poslednja želja mojega življenja je, da vsaj ob smrti storim kaj koristnega. Svoje mrtvo telo stavljam na razpolago učenjakom za znanstveno raziskavanje. Zdi se mi, da bo moj veliki greh poravnán, ako učenjakom uspe, da na meni odkrijejo kaj posebnega, kar bi služilo v prosep človečanstva. To je moja poslednja želja in reči moram, da bi me v slučaju uspeha iskreno veselilo — tudi na drugem svetu.»

* **Strašna smrt bogataša.** Te dni so v Amieniu na Francoskem zaprli bankirja Fošarda zaradi ogromnih poneverb. Drugo jutro so ga našli v celici obešenega. Obesil se je na svoj mali svileni robec. Razdelil ga je tako, da mu je komaj segel okrog vrata. Zdravniki pravijo, da se je s tem opravlkom moral strašno mučiti in več ur poskušati, da mu je končno res uspelo pogoditi zanjko.

* **Diplomatski pes.** Ameriško poslanstvo v Parizu ima devetletnega in izredno nadarjenega psička z imenom Peggy, ki opravlja zelo važno nalogo. Vsako jutro namreč mora raznašati in v uradu razdeliti pošto. Psiček Peggy se je že tako navadil svojega posla, da se nikoli ne zmoti v naslovu, temveč točno izroči vsakemu uradniku, kar mu gre. Uprava poslaniške pošte mu izroči pismo in pove naslov, Peggy hitro oddirja in se po točnem opravlku zopet vrne, dokler ni služba v celoti opravljena.

* **Čudna riba.** V mesinskem zalivu so ribiči nedavno vlovili ogromno ribo, kakršne doslej še nihče ni videl. Žival je težka nad 200 kg, dolga 3 in pol metra ter široka 1 in pol m. Njena koža je na hrbtu precej hrpava, spodaj pa gladka. Njena glava je kratka in široka. Ima škrge, ki so slične oslovskim ušesom. Rep sam je dolg 4 m, toda tanek kakor bič in ima na koncu ostrino, ki je najbrž strupena. Ta riba se prav redko vjame, ker živi v največjih globinah.

* **Najslajše ženske.** Neki francoski list je svojim čitateljem stavlil vprašanje, v kateri deželi živijo najslajše ženice in kje so najslajši poljubi. Dospevali so razni odgovori in vsak je odgovarjal po svojih doživljajih in svojem okusu. Najboljši in najduhovitejši odgovor je poslal neki inženjer, ki je sporočil, da so poljubi najbolj sladki v Kebeku. To pa zato, ker tamošnje gospe in gospodične imajo navado, da si lica in ustnice mažejo z belim sladkorjem.

* **Človeška požrešnost.** Padlo je brezposelnemu Angležu v glavo in začel je računati, koliko je pojedel živeža v svojem življenju. Na osnovi lastnega življenja je izračunal, da človek sne tekóm 70 let: 11.250 hlebov, 18.000 kilogramov mesa, 12.000 jajc, 1750 kilogramov soli, 1 vagon zelja, istotako krompirja in popije 25.000 litrov raznih tekočin. Vračunano ni sadje, sladkor, mast in vse ostalo, kar je tekóm 70 let pasiralo človeški želodec. Račun Angleža je seveda povprečen. Toda — poskusite računati vsak za sebe!

Za smeh in kratek čas DA BO PRAV.

V železniškem vozu se poleg drugih potnikov nahajata mlad domišljav gospodek in pa debelušna županja z dežele. Vročina v vagonu je huda. Debela županja hoče odpreti okno, toda mladi gospodek nasprotuje.

«Okno moram odpreti,» se huduje debela mati, «drugače se zadušim!»

«Ne, okno naj bo zaprto!» pravi gospodek. «Prepih pomeni zame smrt.»

Tedaj vstopi konduktor, vidi prepričan in napram drugim potnikom razsodi takole: «Odprite okno tako dolgo, da bo na preprihu umrl mladi gospod. Nato ga zaprite, da se bo zadušila še gospa županja...»

ZA NOVE ZVONOVE.

Pri uglednem trgovcu na deželi je sedel župnik v gosteh. In je trgovec župniku pripovedoval, kako se je z veliko muko in vztrajnostjo povzpela na sedanje stališče. Pripovedoval je, da ni nikdar obiskoval šole, da je moral krave pasti, trdo delati in da se je le ob prostih urah učil pisati. Počasi se je lotil branjarije, dokler se končno ni razvil v uglednega trgovca, kakršen je sedaj.

Župnik posluša, nato pa začne tožiti, kako velika reva je njegova župnija. V tako pestrih barvah oriše strašno revščino, da trgovec ves ginjen izvleče nakaznico, prime pero ter zapiše: «Za nove zvonove darujem 500 dinarjev.» Ko župnik to vidi, ves vesel vzklikne: «In vi pravite, da niste nikoli hodili v šolo! Moj Bog, to je skoraj neverjetno. Kako znate delati lepe ničlice! Napravite jih še par zraven!...»

MEKEKE IN IHAHA.

Hribovski fajmošter in mežnar sta se menila, kako bi poceni prišla do ovčje pečenke. Pa pravi mežnar: «Vzel bom vašega konja, odjezdil na prežo k kmetu Velikomanu ter mu ugrabil ovco.»

Fajmošter pritrudi in mežnar odjezdi v planino. Imel pa je smolo. Gospodar ga opazi, ko je ravno lezel v stajo, zgrabi konja, mežnarja pa prepodi. Mežnar prihiti proti fari, ko je fajmošter ravno začel mašo brati. Ko se mežnar znajde na koru, zapoje fajmošter pred oltarjem:

«Ali si prinesel mekekeee?»

Mežnar udari na orgle: «Nimam mekekeee, saj mi je uzmal še ihahaaa!»

Fajmošter nato pristavi: «Amen!» — in maša je kmalu bila pri kraju...

ŠENTRUPERTSKA NEMŠČINA.

Pride k dekanu v Laškem šentrupertski Nemeč prodajat pšenico in ga vpraša: «Bis kaufn pšenice?»

Dekan: «Ja, po čem jo pa date?»

Nemeč: «Draj gulden trinajst krajcer!»

Dekan: «Od kod ste pa?»

Nemeč: «O, fon Santruperta!»

Dekan: «Aha, sem si mislil! Pšenice pa ne bom kupil...»

LEPOTA? MLADOSTNA SVEŽOST? Priljubljena zunanost? Vse to si lahko prilhanite ter zaščitite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem svojega obraza, svojega telesa, svojih las in zob! Izrednega učinkovanja so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za negovanje lepote: Elza-obrazna in kožo varu-

joča pomada (2 lončka z ovojem in poštino 25 dinarjev), Elza-pomada za rast las (2 lončka z ovojem in poštino 25 dinarjev), Elza-lilijino miło lepote (4 kosi z ovojem in poštino 35 dinarjev) in drugi Elza-preparati, kakor Elza-cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda itd. Naslov: Lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Naprodaj je

malo posestvo v bližini novega rudokopa v Trobendolu v svetoruprski župniji, zaradi katerega se gradi tudi nova železnica iz Laškega proti Sv. Rupertu. Posestvo bi bilo primerno za delavca v rudokopu. Natančne pogoje pove posestnik Janez Polano v Zigonu št. 10, pošta Sv. Lenart pri Laškem. 38

Kumno, Janež, rdečo deteljo, semensko ajdo, lipove cvetje, suhe gobe itd. plačuje najbolje

SEVER & KOMP., Ljubljana
Wolfova ulica št. 12. 35

Kupimo

vsako množino 36

starega svinca

Puškarna v Kranju.

Prava sredstva lepote, katera drže, kar obečajo!

Že 23 let v vseh deželah preiskušena, hvaljena in priljubljena so prava Elza-lepoto pospešujoča sredstva lekarnarja Fellerja.

ELZA-OBRAZNA POMADA

zanesljivo varstvo proti solnčnim pegam, solnčni opeklini, lisam, hrapovi koži, odstrani zajedavce, ogroze, nabore in vsakovrstne nečistosti kože. 2 velika porcelanasta lončka s pakovanjem in poštino 25 Din.

ELZA-LILIJINO MLEČNO MILO

najmilejše in najfinejše miło lepote! Ideal vseh mil! Popolnoma neškodljivo, se jako dobro peni in je milega finega duha. 4 velike kose s pakovanjem in poštino 55 Din.

ELZA-POMADA ZA RAST LAS

krepi kožo na glavi, zabranjuje ispadanje, lomljenje in cepljenje las, prhot in prerano osivelost itd. 2 velika porcelanasta lončka s pakovanjem in poštino 25 Din.

En poskus zadostuje, da tudi vi rečete:

To je ono pravo!

Iščil v vseh poslovnih samo prave Elza preparate od lekarnarja Fellerja.

Različno: Lilijino mleko 6 Din; brkomaz 3 Din; najfinejši Hega-Puder drja Klugerja v velikih originalnih skatlah 15 Din; najfinejši zobni prašek „Hega“ v patent-dozah 10 Din; puder za dame v vrečkah 2 Din; zobni prašek v skatlah 3 Din, v vrečkah po 2 Din; sachet (dihalva) za perilo 3 Din; šampon za lase 2 Din; rumenilo za obraz, 12 pismov 12 Din; najfinejše parfeme od 15 Din dalje; cvet za lase 20 Din; Elza-katranovo miło 5 Din. Za različne predmete se pakovanje in poština posebe računata.

Na vse gornje cene se računata za sedaj 5% doplačila. Naročilna pisma adresirati na:
EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica-Donja, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Žene in dekleta!

Ako želite po vsakdanjem trudopolnem poletnem delu prav posebno prijetnega razvedrila, čitajte

Ljubezenski roman ,Veliki inkvizitor',

ki ni le v srce segajoča zgodba zveste ljubezni dveh plemenitih src, temveč tudi pretresujoča slika iz one dobe, ko je na tisoče in tisoče očetov in mater, fantov ter deklet umiralo najgrozovitejših muk na grmadah in vešalah ter po mučilnicah Sv. inkvizicije.

«VELIKI INKVIZITOR» začne drugi teden izhajati v «Jutru». Kdor ga hoče čitati brez presledka takoj od začetka naprej, naj gleda, da se še pravočasno naroči na «Jutro». Zato pišite takoj dopisnico na naslov:

Uprava «JUTRA» v Ljubljani,
Prešernova ulica št. 54,

ter sporočite, da želite čitati novi roman «Veliki inkvizitor». Naročnino za «Jutro», ki znaša mesečno le 12½ Din, boste lahko pozneje poravnali po položnici, ki jo Vam pošlje uprava.